

*Hrajeme si celý rok
aneb
Škola nás baví*

Školní časopis ZŠ Vidče
květen 2018

Rozhovor pro Kamaráda

Letošní vydání školního časopisu odstartujeme rozhovorem s panem Mgr. Zdeňkem Chrásteckým, ředitelem ZŠ Vidče. Překvapily ho mladé redaktorky z 6. a 7. třídy videčské školy a položily pár otázek:

Jak dlouho už jste ředitelem?

Ředitelem školy jsem od roku 2009.

Baví Vás být ředitelem, nebo byste raději více učil?

Mě to baví, ale mám pocit, že bych to měl předat někomu mladšímu.

Máte nějaký tip, kdo bude příštím ředitelem/ředitelkou školy?

Tipů mám hodně, ale jsem přesvědčen, že ředitelem bude ten nejlepší z těch, co jsou tady.

Zavzpomínejte, prosím, na Vaše žákovská léta. Jaký předmět Vás bavil nejvíc a proč?

Jako každého normálního kluka mě bavily přestávky, tělocvik a všechno to zásadní kolem matematiky a českého jazyka. Byl jsem zkrátka normální kluk.

Jaký jste byl žák?

Ty jedničky vždycky vyšly, ale ty klukoviny tam byly.

A jste Vy spokojen s žáky školy?

Já jsem s žáky školy velice spokojen, a to doopravdy, protože na naší škole nejsou žádné negativní jevy, nikdo nikomu neubližuje. Naopak jsou tu velice šikovní žáci a také mnoho činností, kterým by se mohli věnovat, jako je výtvarný kroužek, keramická dílna, Valašenka, hra na hudební nástroj a podobné činnosti. Žákům této školy bych chtěl poděkovat, protože většina žáků chodí do školy ráda a to je nejdůležitější.

Máte nějakou zábavnou historku z Vaší učitelské a ředitelské praxe?

Ty zábavné historky se dějí každým dnem. Už od toho rána božího, kdy člověk vstane a jde do školy, potká žáky, kteří pozdraví a usmějí se. Každý den tak začíná zábavnými historkami, kterých je mnoho.

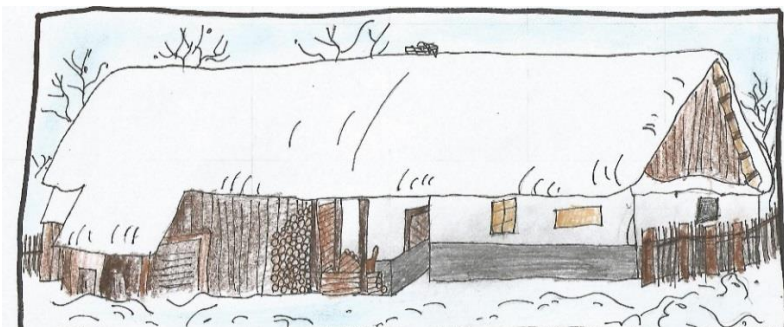
Ještě máme poslední otázku za všechny žáky II. stupně: Proč nejsou povoleny vícedenní výlety s možností přespání?

To je těžká otázka. Vícedenní výlety jsem zavedl. Jednou se ale stala taková nemilá historka, na kterou nerad vzpomínám. Žáci vyšších ročníků se nezachovali zrovna vhodně. Nicméně tyto výlety byly zrušeny hlavně proto, abychom ochránili žáky školy. Není to ale zrušeno definitivně, každá třída se se mnou může domluvit. Například jedna třída už letos na vícedenní výlet jede. Musím být totiž přesvědčen, že třída, která odjede, se mi vrátí ve zdraví.

Pane řediteli, děkujeme Vám za rozhovor.

Mějte se krásně a přeji vám mnoho úspěchů do konce školního roku!

*Adéla Bařinová, Elen Bukovjanová, 6. třída
Magdaléna Mandulová, 7. třída*

Adéla Bařinová, 6. třída

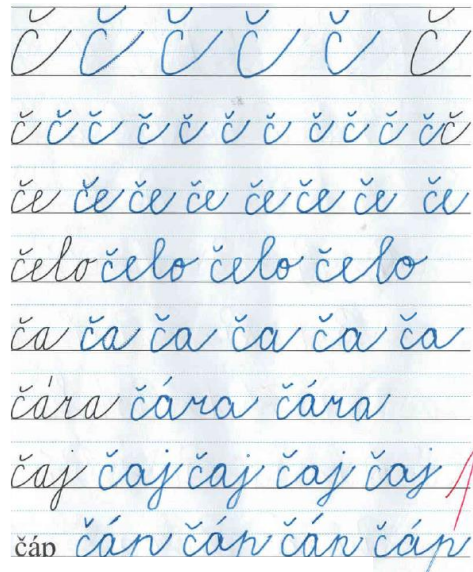
Naši prvňáčci jsou velmi šikovní. Podívejte se, co všechno s paní učitelkou Dagmar Hladkou během školního roku zvládlí.

nástěnka 1. třídy

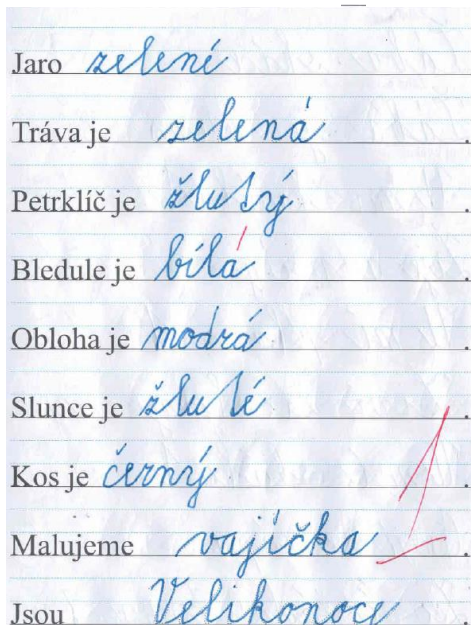
Alžběta Juříčková, 1. třída

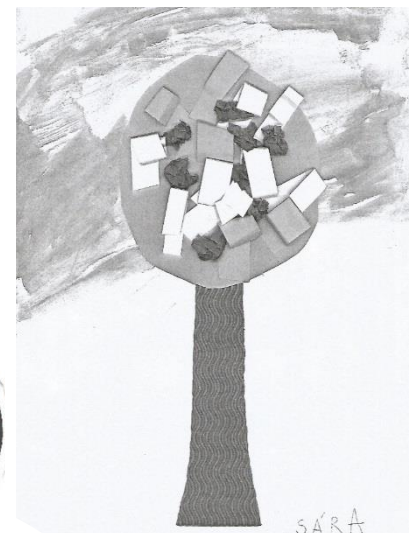
Nikola Mandulová, 1. třída

Elen Mikulenková, 1. třída

Štěpán Chlevištan, 1. třída

Sára Drdová, 1. třída

Děti z 2. třídy paní učitelky Vladislavy Slámové popisovaly své kamarády ze světa lidí i zvířecí říše:

Nikola Peterková, 2. třída

Můj kamarád se jmenuje Vašek Randýsek. Je mu osm let. Chodí se mnou do druhé třídy. Je vysoký jako já. Má krátké světlé vlasy a hnědé oči. Jeho kůže je světlá. Vašek plynule hovoří českým jazykem. Chodí sportovně oblečený (tepláky, mikiny, trička). Rád hraje fotbal, jezdí na kole a miluje matematiku. Doma má mazlíčka králíčka jménem Terezka.

Nikolas Valčík, 2. třída

Moje spolužačka je vyšší postavy. Má osm let. Má světle hnědé vlasy i oči. Ráda si obléká sukně. Ve škole ji nejvíc baví výtvarná výchova. Má mladšího brácha. Doma má pejska, ráda s ním chodí na procházky. Moje spolužačka je hodná, ráda všem pomáhá a je s ní legrace. Mám ji ráda. Kdo je to?

Tereza Minarčíková, 2. třída

Můj spolužák se jmenuje Nikolas a má osm let. Má štíhlou postavu, veselé modré oči a krátké hnědé vlasy. Nikolas rád nosí zelené tričko a kalhoty s dinosaury. Rád sportuje. Cvičí karate a v zimě rád lyžuje. Mám ho rád, je to dobrý kamarád.

Adam Petružela, 2. třída

Moje spolužačka se jmenuje Verunka. Je menší postavy a je štíhlá. Má blondáté vlasy a zelenomodré oči. Často nosí culík. Ráda si obléká šedé svetry. Její oblíbená činnost je malování a modelování z keramiky. Umí taky pěkně cvičit. Je dobrá kamarádka, je moc hodná a je s ní často legrace.

Eva Bahnerová, 2. třída

Můj kocour má barevnou srst, bílou a rezavou. Má černé oči a jmenuje se Charlie. Krmím ho. V misce má neustále granule, ale víc mu chutnají konzervy pro kočky. Někdy mu dám maso. Má tři roky. Hraju s ním jeho oblíbenou hru – svítím paprskem na stěnu nebo na podlahu a Charlie se to pokouší chytit. Užijeme si při tom hodně legrace. Máme ho moc rádi a on má rád nás.

Jakub Kočíb, 2. třída

Václav Randýsek, 2. třída

Bela je můj pes. Ráda se mazlí. Má chlupatý kožíšek. Je veliká po moje kolena. Má barevnou srst. Mně se zdá hnědo-černo-bílá. Má čtyři roky. Krmím ji granulemi a dávám jí vodu. Když poslouchá, dávám jí i různé pamlsky. Musím ji vyčesávat a čistit pravidelně kotec. Nejradyji chodím s Belou na procházky. Pes je nejlepší přítel člověka.

Amy Lušovská,
Andrea Kramolišová, 2. třída

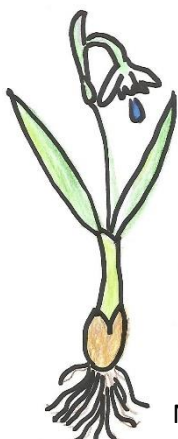

Eva Bahnerová,
Veronika Jurčová, 2. třída

Anežka Špaková, 2. třída
Patrik Malěř, 2. třída

Máme štěňátko bišonka. Je to malá bílá chundelatá kulička se třemi tmavými puntíky. Těmito puntíky jsem měla na mysli jeho dvě hnědá očka a černý čumáček. Náš pejsek má zajímavý zatočený ocásek. Tatínek se mu směje a říká, že má prasečí ocásek. Srst má bílou a zkadeřenou jako ovečka. Jmenuje se Deny a je tři měsíce starý. Několikrát denně ho krmíme. Má rád granule a maso. K pití mu dáváme vodu. Často ho koupeme, češeme a stříháme. Deny je hodný pejsek. Už umí sednout, lehnout a přeskočit překážku na povel. Za odměnu dostává piškoty a psí bonbonky. Miluje hraní. Spolu s bráškou ho naháníme. Venku skáče. Na sněhu je jak lední medvídek, jen černá očka a čumáček nám prozradí, kde zrovna je na bílé zasněžené zahradě.

Nikola Peterková, 2. třída

Nikolas Valčík, Matěj Randýsek, 2. třída

Jarní básničky na předem zadaných pár slov vytvářely děti z 3. třídy paní učitelky Dagmar Plesníkové:

Básnička pro jaro

Roste, roste travička,
pase se tam kravička.
Na travičce kytička,
sedí na ní včelička.

Stromy pučí samý květ,
vzduchem voní sladký med.
Slunce svítí, probouzí se luční kvítí.
Sasanka či petrklič,
zima už je dávno pryč.

Marek Vančura, 3. třída

Duben

Máme měsíc duben,
strom je samý pupen.
Na nebi svítí sluníčko,
žluté a kulaté jako klubičko.

Z trávy kouká kytička
a je stále maličká.
Po dvoře se batolí mlád'átka,
roztomilá koťátka a štěňátka.

Konečně je jaro,
zimu odehnalo.
Ester Vajterová, 3. třída

Štěpánka Sedláčková, 3. třída

Amálie Balejčíková, 3. třída

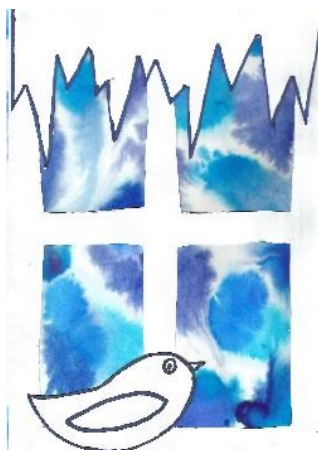
nástěnka 3. třídy

Duben

Duben, duben krásný měsíc,
sluníčko už svítí.
Na zahradě v naší trávě,
kytičky se třpytí .

Pod nohama se mi plete
roztomilé štěňátko.
Na lavičce před domečkem
sedí malé koťátko.

David Bitala, 3. třída

Duben

Je zase duben,
vyroste nám první pupen.
Vyšlo venku sluníčko:
„Poporost', travičko!“

Naše první kytička
jmenuje se kočička.
Naše malé koťátko
jmenuje se Bobátko.

Eva Mertová, 3. třída

Štěpánka Sedláčková, 3. třída

Jarní báseň

Odešel chladný březen,
vystřídal ho teplý duben.

„Kdo tě probudil ze zimního spánku, kytičko?“
volalo z modrého nebe sluníčko.

Štěňátko štěklo na nebičko:
„Konečně tu máme teplíčko!“
Dominik Fojtík, 3. třída

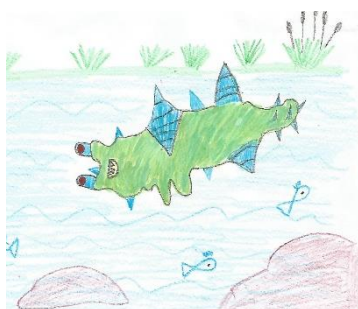

Štěpán Cáb, Eva Mertová a Štěpánka Sedláčková,
3. třída

Oblíbené knihy
žáků 3. třídy

Žáci 4. třídy s paní učitelkou Pavlou Smílkovou ve slohu vytvořili přesmyčkami nové druhy zvířat:

Chameda

Je obojživelník a masožravec. Má velké oči, čtyři křídla, velké zuby, malé nohy a na ocase malé ostny. Má zelenou barvu a žije ve vodě i na souši. Živí se vším, co jí přijde do cesty. Třeba rybami, pavouky i mršinami. Ve dne žije ve vodě a v noci chodí lovit na břeh. Ukrývá se pod kameny, kde klade vajíčka, ze kterých se za třicet dní líhnou mláďata, která vypadají jako hrůzostrašní pulci, mají bílou barvu, červené oči. Teprve po čase se zbarví jako dospělá chameda.

Daniel Třeštík, 4. třída

Křeleon

Je to obojživelník. Je modrozlutý. Žije ve vodě, nebo u vody. Můžeme ho spatřit i v mořích. Je dlouhý 200 cm a velký 50 cm. Má čtyři velké nohy a dvě malé. Bradu má chlupatou, jinak má šupiny. Když je ve vodě, velké nohy schová pod tělo a s malými nohami plave. Z brady může vystřelit trubičku, která znehybí kořist. Vydrží i týden pod vodou. Má elektrický ocas. Znaky, které má na břicho, mu umožňují se maskovat. Dožívá se 80 let. Klade 5 vajíček, která jsou oranžovomodrá. Jak se vyklube mláďe, je napřed malý had, potom mu dorostou nohy, znaky, tlama. Je samostatný. Stará se o mláďata. Je to masožravec.

Marek Mičkal, 4. třída

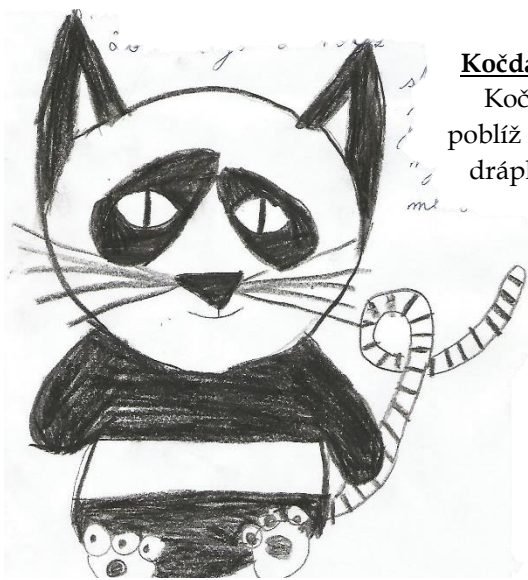
Sylok

Je to obojživelník, který žije v lese u rybníka. Sylok má dva metry. Má velkou hlavu do tvaru kapky, krátké vlasy a čtyři uši. Také má šest rukou, které používá k lovení potravy. Živí se rybami, převážně kapry. Rodí až přes deset mláďat. Je to velmi roztomilé zvíře. První úlovek tohoto obojživelníka byl roku 1999.

Aneta Randusová, 4. třída

Kočda

Kočda je savec bílé barvy. Má dlouhý ocas, kterým vnímá, jestli je poblíž nebezpečí. Vidí ve tmě, ale je docela nemotorný. Má vysouvací drápky. Mláďata rodí v zimě až čtyři najednou. Po narození jsou fialová, ale postupně se mění na černobílá. Dobře slyší, a když chce vylézt na strom, leze pozadu. Je býložravec a nejraději má bambus.

mít 2 – 4 mláďata. Žije v oceánech. Není plachá a nebojí se skoro ničeho. Může mít různé zbarvení, buď modrozelená nebo modrožlutá. Modrožlutá je vzácná. Měří 3 – 7 metrů.

Nicol Děcká, 4. třída

Plejsel

Je to obojživelník a žije v pralesi. Vyroste do výšky 20 m. Zajímavost je, že má dvě hlavy, čtyři nohy, každá je jiná. Běží rychlostí 30 metrů za hodinu. Když se jim dlouho rodiče nevěnují, tak zahynou. Mají rádi teplo. Na zimu se zahrabují do hlíny, ale jinak žijí na stromech. Dožívají se 50 let. Plejsel je hnědobílý. Vajíčka se zvětšují podle toho, kdy se vylíhnou, a mění se podle nálady. Plejselové jsou vzácní a živí se kytkami.

Kamila Vavrušová, 4. třída

Krokokapi

Krokokapi je obří savec, který umí létat a výborně skákat. Je velký a hubený, má křídla a je barevný. Žije v lesích a pralesích, nejčastěji v Beskydech. To, kde žije, souvisí s potravou, jelikož se živí dřevem. Rozmnožuje se jedenkrát do roka a mívá 20 mláďat.

Jaroslav Mandula, 4. třída

Olišek

Je to savec. Je to chráněný druh. Má velké uši do špičatého tvaru, červené oči, které mu ve tmě září. Má celé tělo pokryto šedou barvou a na ocase má bílé pruhy. Jeho packy jsou černé. Živí se drobnými bobulemi a listy. Žije především v těch nejhustějších džuglích a pralesích. Najdete ho hlavně na větvích nebo v dutinách stromů. Bojí se lidí a větších živočichů.

Ben Bajza, 4. třída

Klopír

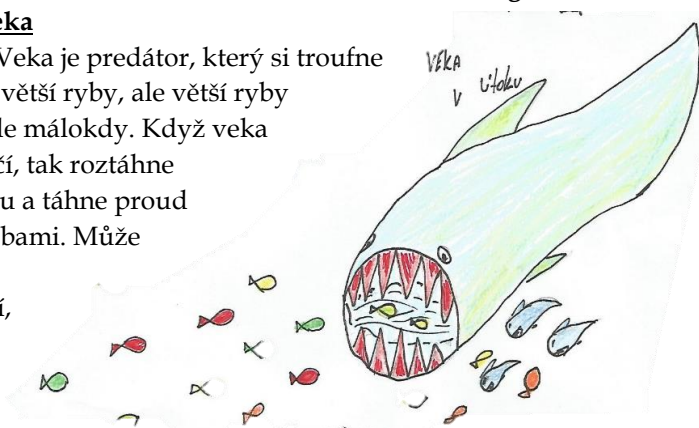
Klopír je savec. Barvu má jako čokoláda. Má velké oči. Je malý, má dlouhý ocas. Na konci ocasu má bambulku. Loví ve dne, nejraději má čokoládu. Nemůže chodit, takže se kutálí. Většinou rodí až pět mláďat. Mláďata si potravu vyhledávají sama. Přezimuje v jeskyních. Patří mezi chráněné živočichy. V České republice se vyskytuje jen vzácně.

Šárka Dobešová, 4. třída

Zebverka

Zebverka je zvíře, které žije v pralesi. Je to samotářský savec. Také je to býložravec, maso nebo jiné potraviny by ji mohly otrávit. Celá je pokryta krátkou srstí až po kopyta, která má na nohou. Živí se převážně květinami. Je vysoká až 30 cm, ale v kopytech má sílu hříběte. Je to velmi plaché zvíře. Slyší na vzdálenost 200 m. Zebverka má 2 až 3 mláďata. Když dospělá zebverka najde osamocené mládě, adoptuje ho. Své hnízdo ukrývá na stromech, nebo ve velkých keřích.

Julie Cábová, 4. třída

Lilee Olga Parks, 4. třída

Veka

Veka je predátor, který si troufne i na větší ryby, ale větší ryby najde málokdy. Když veka útočí, tak roztáhne pusku a táhne proud s rybami. Může

Kajzon

Je to plaz křížený s rybou, který žije velmi hluboko v severním moři. Tam klade mezi kamenité dno dvacet tisíc vajec, z toho se vylíhne jen pět tisíc mláďat, která se vydají hledat svou matku. Bohužel dospějí jen dvě. Dožívají se 1 000 000 000 let a rozmnožují se jednou za 100 000 let. Dospělý kajzon měří kolem 2,5 metru. Zato kajzon bronzový je spíše malého vzrůstu, který klade 1 – 3 vejce za 12 let, ale dožívá se jen třiceti let. Kajzon je celý zlatý, má dvě malé ploutvičky a jednu velmi velkou na zádech. Kajzon má 85 drobných zubů, kterými zachycuje potravu. Loví pouze za úplňku, a to málo. Mezi jeho potravu patří drobné ryby a mláďata žraloků, kosatek, delfínů a velryb. Nepotřebuje moc dýchat a vidí ve tmě, proto se na zimu ukrývá co nejvíc u dna. Dech může zadržet až na týden. Někdy se vydává likvidovat lodě a ponorky. Zbožňuje mléko a máslo, hlavně proto likviduje nákladní lodě. Je velice pružný a inteligentní. Nemaskuje se, a proto často umírá.

Zuzana Jurčová, 4. třída

Jaroslav Mandula, 4. třída

Podle vzoru Edwarda Leara, anglického spisovatele a výtvarníka, vytvářeli žáci 7. třídy tzv. limericky – veršované hříčky, jejichž podstata spočívá v sestavení komického nesmyslu (nonsensu). Žáci tak měli neomezené možnosti . . .

Byly jedny slečny z Prahy,
chodily rády na mejdany.
Když se ráno vzbudily,
sbalily si kufry a vyrazily.

Vyrazily do Říma,
kde je potkala rýma.
A potom se líčily
u medvěda v jeskyni,
ty slečny z Prahy.

*Tereza Cábová, Rozálie Stodůlková,
7. třída*

Bylo jedno mimino
a to hodně zlobilo.
Taky hodně vřeštilo
a už skoro mluvilo.
Je to prostě mimino!

*Renáta Jaskulová, Barbora Kovářová,
7. třída*

*Ondřej Špak,
5. třída*

Byla jedna slečna z Prahy,
ta měla ke krádeži vlohy.
Kradla věci velice,
od náušnic po lžice,
ta jedna slečna z Prahy.

Byl jeden mladík z vesnice,
ten měl rád krávy velice.
Zabil je na Vánoce,
byla velká žranice, u toho mladíka z vesnice.

*Magdaléna Hýžová, Barbora Juříčková,
7. třída*

Byl jeden pes,
ten pytel nes,
měl v něm oves
a neměl rád svou ves,
protože byl pes.

*Filip Dobeš, Hynek Kraus,
7. třída*

Nela Gerlová, 6. třída

Adéla Ondřejová, 5. třída

Byla jedna loďka,
když uplynula hod'ka,
pořád tam stála,
na nebe koukala,
nikam totiž neplula.

Když vypily colu,
vypluly spolu
na širé moře
chytat tam kuře,
aby měly večeri.

Když uplynula další hod'ka,
přišla tam druhá loďka,
stály tam spolu
a pily colu,
nikam totiž nepluly.

Když přiřly domů,
spustily kotvu dolů,
po večeri šly spát,
ale nemohly se přestat smát,
jak vylovily kuře z moře.

Klára Sušňová, 5. třída

Nikol Farmačková, Karolína Jasná, 7. třída

Byla jedna slečna z Bruntálu
a ta měla rozumu pomálu.
Potom našla chlapce z Prachatic
a ten jí vystrojil svatbu jako nic.
A pak měli peněz víc.

Potom měli kravek stádo
a neměli jich zrovna málo.
Nahnali je do háje
a tam našli korále.
A tak šli světem dále.

Když přišli do Itálie,
dále šli po řece Dyje.
Pak přišli k Římu,
kde dostali rýmu.
A tak bylo konec všemu.

Kristýna Mandulová, Magdaléna Mandulová, 7. třída

Napříč II. stupněm se ve školním roce 2017/2018 hodně vařilo, ať už tradičním způsobem, někteří se však odvážili experimentovat. Se svým kulinářským uměním se mohou pochlubit nejen děvčata, ale kupodivu i chlapci:

Bramborové placičky zapečené se sýrem

Také jste dostali chuť na vynikající bramborové placičky zapečené se sýrem? Tento pokrm je i mé oblíbené jídlo, protože je velice jednoduchý a hlavně zažene hlad.

Nikola Dobešová, 6. třída

Na přípravu tohoto jídla budeme potřebovat:

- 500 g brambor vařených ve slupce
- 1 vejce
- 3 lžíce hladké mouky
- muškátový oříšek
- sůl
- pepř
- 200 g cherry rajčátek
- 100 g plátkového sýra
- zelenou petrželku

A jaký že je postup? Vařené brambory necháme dobře vychladnout, poté oloupeme a nastrouháme na jemném struhadle. Přidáme vejce a dle potřeby mouku. Osolíme, opepříme a zaprášíme čerstvě nastrouhaným muškátovým oříškem. Ručně uhněteme těstíčko. Naděláme z něj malinké placičky a ty nasucho opečeme na teflonové pánvi. Následovně je naskládáme vedle sebe na plech, na každou položíme 2 - 4 kolečka cherry rajčátek, poté překryjeme plátkem sýra a dáme do trouby zapéci 30 minut na cca 200 stupňů. Před podáváním přidáme dva lístky petrželky.

A máme hotovo! Podáváme jako malý dezertík. Velice věřím, že vás můj recept zaujal, rádi si jej vyzkoušíte a zařadíte do svého jídelníčku.

Přeji příjemné vaření a hlavně... Dobrou chuť!!!

Elen Bukovjanová, 6. třída

Pikantní špagety s kuřecím masem, slaninou a česnekem

Také jste dostali chuť na lahodné pikantní špagety s kuřecím masem, slaninou a česnekem? Pojďme si je společně uvařit.

Na toto celkem jednoduché jídlo budeme potřebovat:

500g špaget

300g kuřecích prsou

100g anglické slaniny

1 - 2 ks červené chilli papričky

2 stroužky česneku

4 lžíce olivového oleje

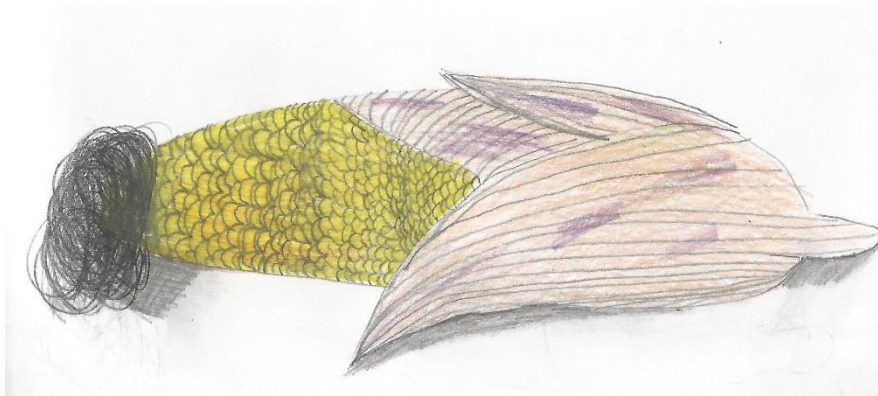
1 lžičku bazalkového pesta

Špagety dáme uvařit v osolené vodě. Mezitím rozpálíme olivový olej a vložíme nakrájené nudličky slaniny, přidáme na plátky nakrájený česnek a kuřecí maso nakrájené na drobné kostičky. Nasekáme chilli papričku a přidáme lžičku bazalkového pesta. Osolíme, opepříme.

Do připravené směsi vložíme špagety, promícháme a ihned podáváme. Můžeme posypat parmazánem

Věřím, že vás recept na moje oblíbené jídlo zaujal a rádi si jej vyzkoušíte.

Přeji dobrou chuť!

Pavlaína Baslová, 5. třída

Adéla Sedláčková, 6. třída

Vídeňský řízek - recept na jídlo trochu jinak

Dovolte, abych se představil. Jsem velmi oblíbené jídlo - vídeňský řízek. Než si na mně pochutnáte, musím vám sdělit, jak jsem vznikl.

Prý pocházím z dob Rakouska-Uherska. I když ne tak docela. Tvrdí se, že mě znali už ve starověkém Řecku, odkud jsem se postupně dostal do Itálie, a tam mě poprvé ochutnal roku 1848 maršál rakouské armády Jan Josef Václav Radecký z Radče. Ten mě doporučil i císaři Františku Josefovi II. Císařský kuchař ale neměl parmazán, proto nahradil sýr moukou a vejcem a zrodila se tak má maličkost, vídeňský řízek, za což mu moc děkuji, jinak bych tu teď nebyl.

A jak mě připravíte? Budete potřebovat 1 kg telecího masa z kýty, sůl, hladkou mouku, 3 - 4 rozšlehaná vejčička, strouhanku, přepuštěné máslo nebo sádlo.

Z telecí kýty nakrájejte asi 1 cm silné plátky. A protože jako pravý vídeňský řízek musím sahat přes celý

Adéla Bařinová, 6. třída

talíř, přichází čas na mou velmi oblíbenou masáž. Musíte mě totiž pořádně naklepat. Následně mě osolte, napudrujte v mouce, potom pořádně vykouvejte v rozšlehaných vejčích a nakonec oblečte do teplého kabátku ze strouhanky, ať mi není zima.

Nadešla chvíle relaxovat. Ponořte mě do bublajících termálních lázní alias do rozehřáté pánvičky s přepuštěným máslem. Musím si po tak náročném putování, kdy jsem urazil cestu od telete, přes řezníka a obchod až k vám domů, odpočinout. Usmažte mě krásně dozlatova tak, abych mohl konkurovat truhle plné zlatých mincí.

Výborně si rozumím s obyčejným vařeným bramborem, nebo bramborovým salátem.

Snad vám budu chutnat. . .

Hynek Kraus, 7. třída

Adéla Sedláčková, 6. třída

Obložený chlebíček - recept na jídlo trochu jinak

Dovoďte mi, abych se vám představil. Jmenuji se obložený chlebíček.

Na to, abyste si mě přichystali, potřebujete následující ingredience: plátek veky, pařížský salát, kolečko šunky, kyselou okurku, vařené vajíčko.

Vymyslel mě ve 20. století lahůdkář Jan Pauker a dodnes si dokonale vzpomínám, jak mě vyrobil. Nejdříve si ukrojil plátek veky, který pečlivě namazal pařížským salátem. Pak vzal kolečko šunky a upravil ho na vrstvu salátu. Dále uvařil natvrdo vajíčko, naporcoval na kolečka a jedno z nich na mě položil pěkně na okraj veky. Ze sklenice kyselých okurek vytáhl jeden, ten rozřezal napůl a položil naproti vajíčku směrem k druhému okraji. Než jsem se nadál, už mě zasypával jemnou vrstvou nastrouhaného sýra. Nakonec ještě přidal svoji tajnou přísadu, kterou vám bohužel nemohu prozradit, ale mohu vám říct jedno, bez ní bych nemohl žít a byl bych jen obyčejný obložený chlebíček.

Já však vím, že díky Janovi jsem jedinečný, a za to mu patří můj velký dík.

Dobrou chuť!

Vojtěch Kuběja, David Stodůlka, 7. třída

Recept na dobrého žáka

Začneme tím, že žáka polijeme kouzelnou vodou, ta nasaje všechny jeho špatné vlastnosti, které se hned poté vypaří. Poté nastrouháme dobrosrdečnost, k té přidáme pečlivost, moudrost a špetku odvážnosti, aby se žák nebál písemných prací a ústních zkoušek. Přisypeme i hrdost, ale té jen lehce, ať jeho radost, že je v něčem dobrý, nepřejde v pýchu. Dále vmícháme vnímavost a pozornost a hned poté mu přečteme naučnou literaturu, z níž se dozví spoustu nových věcí.

Ochutíme podle sebe, ale jen v menším množství, ať nenarušíme strukturu žáka. Nakonec přidáme smysl pro humor, který je velmi důležitý. Povaříme ještě 10 minut ve vlastní šťávě a hotového žáka necháme 20 minut vychladnout, aby se všechny jeho vlastnosti dobře uležely.

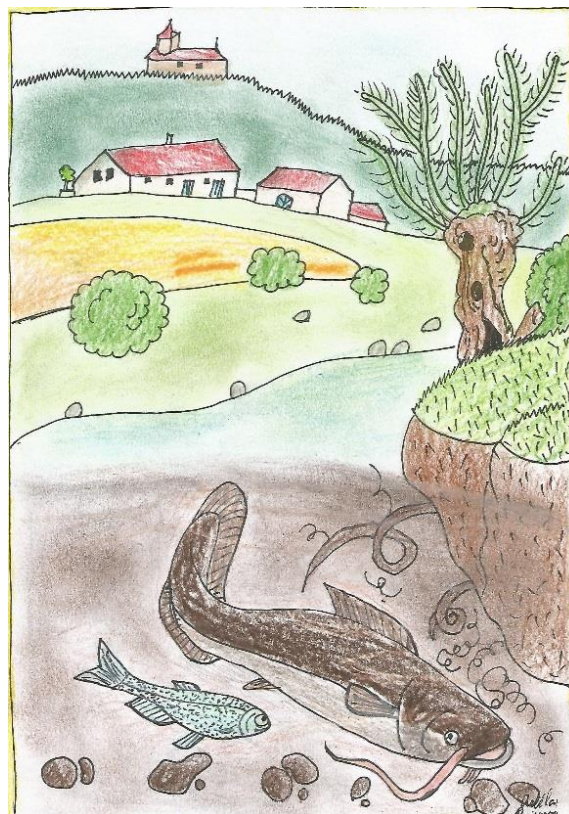
Václav Kuběja, 9. třída

Recept na kamaráda

Inteligenci nakrájíme nadrobno a osmahneme. Přisypeme laskavost, přidáme špetku přátelství, které orestujeme. Pak přimícháme výbušnost a vulgarismy, aby se nám vyrovnaly dobré a špatné vlastnosti. Podlijeme ochotou a dusíme. Přidáváme postupně smysl pro humor a zaprášíme moukou. Vzniklou hmotu rozšleháme na kaši. Tu přelijeme do formy a praktikujeme kouzelný rituál.

Hotového kamaráda dochutíme rozumem a podáváme s dokonalými smysly.

Adam Žitník, 9. třída

Adéla Bařinová, 6. třída

Terezie Bařáková, 9. třída

Hrdinkou knížky *Domov pro Marřany* spisovatelky Martiny Drijverové je 10-letá Míša, která se právě přestěhovala a hned jí začaly starosti s tím, jak si zvykne na nové prostředí a hlavně jestli si najde nové kamarády. Její největší starostí však je, jak si zvykne okolí na jejího brášku Martina, který je jiný než ostatní, má totiž Downův syndrom. Míša se bohužel potýká s nepochopením. Žáci 6. třídy se po přečtení ukázky ze zmíněné knihy rozhodli Míšu povzbudit a napsat jí dopis:

Ahoj, Míšo,
chápu Tvou situaci a chci Ti pomoci. Někteří lidé nechápou, jak těžké to je mít postiženého sourozence. Přijď zítra k nám na návštěvu, aby sis zlepšila náladu. Ahoj.

Nela
Nela Gerlová, 6. třída

Ahoj, Míšo,
chápu Tvou situaci a soucítím s Tebou. Asi si ani neumím představit, jaké to je, mít nemocného bratříčka, ale musíš být silná! Do své rodiny se už každý narodí. Nemůžeme si vybírat. Buď ráda, že Ty jsi zdravá a můžeš dělat, co chceš. Ahoj.

Marřa
Martina Hajná, 6. třída

Ahoj, Míšo,
vykašli se na ty, co Ti nadávají. Chápu Tě a lituji toho, čím si procházíš. Rozhodně neztrácej naději, že si nenajdeš lepší kamarády. S pozdravem

Honza
Jan Jílek, 6. třída

Ahoj, Míšo,
vím, jak se cítíš. Nic si z toho nedělej, jsou to jen hloupé řeči. Buď ráda, že máš brácha a můžeš si s ním hrát. Ahoj.

Vojta
Vojtěch Pavlíček, 6. třída

Milá Míšo,
je to hrozné, jak se Ti všichni smějí, že Tvůj brácha je nemocný. Určitě si najdeš nějaké kamarády, s kterými si budeš rozumět. Ničeho se neboj, všechno dobře dopadne. Přeji Ti hodně štěstí a zdraví.

Barča
Barbora Švajdová, 6. třída

Ahoj, Míšo,
je mi líto, že se Tvoji kamarádi smějí Tvému bráchovi. On za to, že je postižený, nemůže. Určitě to nějak zvládnete. S pozdravem

Adam
Adam Vaverka, 6. třída

Ahoj, Míšo,
z toho, co Tví spolužáci řekli, si nic nedělej. Když se Ti posmívali jen kvůli Tvému sourozenci, tak to nejsou opravdoví kamarádi! Nebuď z toho smutná, určitě si najdeš kamarádku, která Tě bude mít ráda. Ahoj.

Verča
Veronika Zetochová, 6. třída

Ahoj, Míšo,

Klára Cábová, 8. třída

je mi líto, že se Ti ostatní smějí, protože Ty ani brácha za to nemůžete. Ty se o bráchu tak pěkně staráš a on Tě má za to hodně rád. Doufám, že se Ti začne aspoň trochu dařit a Tvému bráchovi přeji zdraví.

Kuba
Jakub Korenec, 6. třída

Zajímavosti

Věděli jste, že...

- ... není žádná přirozeně modrá potravina? I borůvky jsou fialové.
- ... si Římané čistili zuby močí?
- ... na Marsu jsou hory vysoké až 25 km?
- ... na světě je více slepic než lidí?
- ... 12 včelám zabere celý život udělat lžici medu?
- ... ptáček z loga Twitteru má jméno Larry?
- ... Clinophobia je strach jít do postele?
- ... Hitler trpěl klaustrofobií? Zdi jeho výtahů byly pokryté zrcadly, aby se prostor zdál otevřenější.
- ... lidský mozek se z 80% skládá z vody?
- ... první počítačový programátor byla žena?
- ... ČR je jedna ze čtyř zemí, kde není Google nejpoužívanějším internetovým vyhledávačem?
- ... v Severní Koreji je sarkasmus nelegální?
- ... mozek slona reaguje na lidi jako my na štěňátka? Myslí si, že jsme roztomilí.
- ... pouze 2% lidí na světě má čistě zelené oči?
- ... šance, že umřete smíchy, je 1:15 miliardám?
- ... Kurt Cobain se ženil v pyžamu?
- ... v Dánsku studenti dostávají peníze za to, že studují?
- ... na Jupiteru a na Saturnu prší diamanty?
- ... na Novém Zélandu je zakázána během Vánoc jakákoli reklama v televizi?
- ... v Malajsii je legální rozvést se pomocí SMSky?

Pokud ne, tak teď už to víte!

Nela Gerlová,
6. třída

Magdaléna Hýžová, 7. třída

nástěnka 4. třídy

Klára Cábová, 8. třída

Přestávka v naší škole

Zvonek se probudil. Žákům zní jako rajska hudba. Židle si oddychnou, že konečně na nich nikdo nesedí, a baví se s učebnicemi o svém nelehkém osudu a krvácěji z četných rýh a děr.

Celá školní budova se skrčí, zacpává si uši a snaží se přežít ten nálet divé zvěře, ty mandarinky a jablka létající vzduchem. Zdi se obrňují krunýřem proti změti dětských těl.

Zvonek vidí, že školní budova už nemůže, a rychle zakročuje. Po chvíli je zase ticho, jen ty židle, lavice a učebnice na to doplácují.

Lea Dejmková, 8. třída

Možná patříte k těm, které přestávky nudí a byli byste rádi, kdyby ve vašem školním rozvrhu přibyl nějaký hodně důležitý předmět. Který? O tom bychom mohli debatovat, diskutovat, vyměňovat si názory. Můžete se zamyslet nad následujícím příspěvkem, třeba právě vám chybí také . . .

Debatování

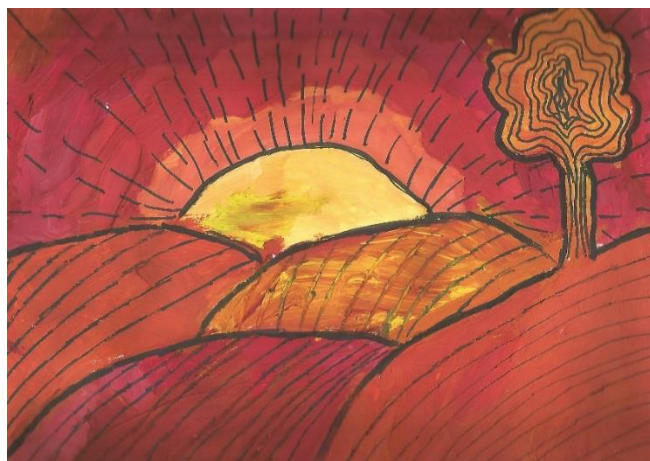
Ve školním rozvrhu mi chybí jeden předmět, a to... debatování.

Debata, diskuse, výměna názorů. Jakkoli tuto činnost nazveme, zdá se nám snadná a obyčejná, jednoduchá a triviální. Cožpak hloučky dívek sedících na školních lavicích nejsou vlastně debatní skupiny? Nevede snad většina rodičů den co den diskuse se svými ratolestmi? Vyměňovat si názory ohledně výše kapesného, času večerky, nebo dostačujících známek dovedou i dítka, jež teprve nedávno započala svou školní docházku, tak proč se něčemu takovému složitě vyučovat? Je to přirozené a to stačí.

Opravdu? Při pozorování mnohých diskusí jen zaraženě poslouchám a udivuje mne hrubost a vztek, které bývají do argumentace tak často vkládány. Lidé spolu neumějí a čím dál častěji ani nechtějí vyjednávat. V debatě se nesnaží druhému porozumět a zjistit, na čem je založeno jeho stanovisko, místo toho jim jde pouze o prosazení, mnohdy vnucení svého ideálu.

Vyučovací předmět, jehož náplní by bylo naučit lidi diskutovat, by byl, dle mého názoru, něčím

Martin Rohleder, 5. třída

Marek Gajdoš, 7. třída

čemu vzdáváme hold.

Proto si myslím, že by byl vyučovací předmět zaměřující se na diskuse důležitý. Protože je potřebné dokázat stát si za svými ideály, ale neszazovat jimi druhé. Protože, ač je přirozené hájit své teze, my debatovat neumíme.

Kateřina Fryšarová, 9. třída

(Práce byla vyhodnocena v letošním okresním kole Olympiády v českém jazyce jako nejlepší, autorka v této soutěži celkově obsadila 1. místo.)

Literární a večerníčkoví hrdinové, které jsme si oblíbili v čase dětství, nám mohou být díky charakterovým vlastnostem vzorem na hodně dlouhou dobu. Pojďme na některé zavzpomínat!

Krteček

Krteček se mnou žil od mého dětství. Nejprve mi máma předčítala jeho různá dobrodružství z knihy „Krtečkova dobrodružství“, později jsem se na něj dívala i v televizi.

Krteček je malého vzrůstu, černé barvy, s červeným čumáčkem, velkýma očima a třemi vlásky na hlavě. Přesně takhle vypadá moje nejoblíbenější postavička.

Krteček je velmi kamarádský a ochotný pomoci každému, kdo je v nouzi nebo v nějakých potížích. Je to obětavá a zcela ojedinělá pohádková postava. Rád zkoumá nové věci, které ještě neviděl. Jakmile dostane nějaký nápad, ihned se o něj podělí se svými přáteli, kteří mu jej pomůžou uskutečnit. I když je Krteček malého vzrůstu, troufne si pomoci i velkému zvířeti, jako je například lev. Je to otevřená postavička, vždy dává najevo své city, nikdy se nepřetvařuje. Krteček je čistotný, vždy má chodbičky a také své obydlí uklizené. Jeho láska k přírodě je okouzující. Nejenže pomáhá zvířátkům, zalévá i kytky, když jsou povadlé, stará se o pořádek. Objeví-li něco k jídlu, nikdy si to nenechá jen pro sebe, vždy se rozdělí se svými přáteli.

Ač je Krteček pouze kreslenou a vymyšlenou postavou, má také určité nešvary. Například rád dělá naschvály. Vždy ale pochopí, že to není správné, a dá vše zase do pořádku. Není líný, rád přidá ruku k dílu. Vezme si malou lopatičku a začne pracovat.

Jakmile vidím Krtečka v televizi, vzpomenu si na své dětství, které mám s ním spojeno, na ty hodiny strávené s knihou a také u televize jen kvůli tomu, že právě vysílali Krtečkova dobrodružství. Doufám, že na Krtečka se nikdy nezapomene a děti budou jeho příběhy dále číst, nebo je sledovat v televizi.

Veronika Malinová, 8. třída

Kristýna
Cábová,
8. třída

Martina Hajná, 6. třída

košili. Kšandy na prsou jsou tvarovány do začátečního písmena jeho jména, do písmena „H“. Oděv doplňují důkladné dřeváky. Jeho oči mají tu schopnost, že současně vidí na všechny strany, jsou totiž tak vypoulené. Abychom nezapomněli, vlasy má zrzavé.

Základní vlastností Hurvínka je, že ví všechno lépe než ti ostatní. Proto jeho názory a nápady končí často malými katastrofami. Otec Spejbl nestačí syna napomínat, aby ještě větším katastrofám zabránil. Jeho nápady naopak obdivuje Máníčka a kolem radostně poskakuje pes Žeryk. Na diváka loutkového divadla působí Hurvínek sympaticky a obecenstvo mu fandí. Méně mu fandí otec Spejbl, který ho musí neustále směřovat na správnou cestu.

Hurvínek mě rozesmává od doby, co jsem chodil do mateřské školky. Vlastním velké množství kazet s Hurvínkem a dosud mě jejich poslouchání neomrzelo.

Jakub Tvarůžek, 8. třída

Dokážete v některých přírodních živlech a výkyvech počasí vidět něco pozitivního? Co třeba bouřka? Nahání vám strach, nebo se vám při ní dobře usíná?

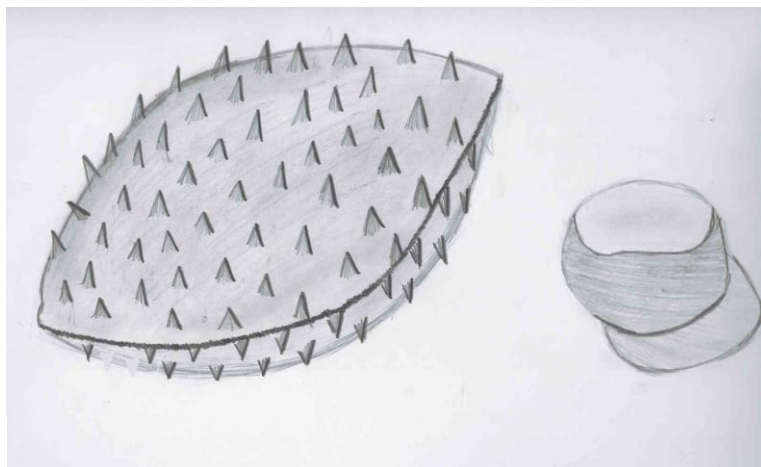
... Já mám rád bouřku.

Bouřka je jako ta nejnádhernější skladba, kterou dirigují mocné hromy a blesky. Každý z nich má svou pasáž. Milióny kapek připomínají jemné housličky a bubínky, vítr naopak flétny a klarinety. Mohutné hromy ukazují svou nadřazenost, sílu a zvuk a vedou takto ostatní.

I přesto, že tito ohromní pánové nebes vypadají silně, ba i nebezpečně, skrývají ve svém nitru křehkost, abstrakci a krásu. Blikají všem na cestu a snaží se tak upoutat pozornost na svůj vzhled. Každý má různý tvar, rozvětvení, nýbrž i barvu. Ve velké škále této rozmanitosti může každý najít sám sebe, nebo spoustu umění, obrazců a znaků, co jen vám představivost dovolí.

Někdo vidí v bouři nenávist, strach, dokonce i smutek, ale toto není můj případ. Pro mě je bouře jako skladba, která mě dokáže rozzuřit, ale i uspat.

Filip Nerád, 8. třída

Karolína Jasná, 7. třída

. . . Já mám ráda bouřku, protože je jako lék, který ale někdy udělá v těle větší paseku. Přesně taková bouřka je.

Příroda je unavená a zemdlená. Je jí horko a bolí ji hlava. Čeká, až ji déšť konečně pohladí a potěší, ale on nepřichází. Je totiž nahněvaný, a proto si jde stěžovat za vládcem hromů – Diem. Ale co déšť nahněvalo? Proč nechce z mračných stavidel vypustit alespoň trochu vláhy? Odpověď je jasná: Lidé. Pořád si stěžují, že nechtějí, aby pršelo, a přitom je déšť tak důležitý. Zeus uznává, že déšť má pravdu, a proto se spojí s deštěm v bouřku a jdou lidem trochu srazit hřebínek.

Je ticho, ticho před bouří. Dusný vzduch jde krájet jako máslo. Ptáci létají nízko a oznamují, že se něco blíží. I včely a motýli zalezli do svých skrýší a květiny schovaly barevné šaty do skříní.

Bouřka propuká, nic ji nezastaví. Déšť padá ve velkých kapkách na vyprahlou zem. Blízko udeřil blesk a stromy se s nárkem loučí dotyky větví se svým kamarádem. Hromy burácejí, jako by měl přijít konec světa. Zvířátka se krčí ve svých úkrytech a vyčkávají.

A pak najednou bouře utichne. Všechny rostliny si oddychnou, srovnávají svá pokrčená těla a usmívají se na ostatní, zkrášené kapičkami deště, které se třpytí jako diamanty. Zvířata a hmyz vylézají a dívají se s údivem na promočenou přírodu. A lidé? Ti se mohou opíjet vzduchem, který voní po dešti a jarem. Pak si ale vyhrnou rukávy a jdou zjišťovat škody. Snad jich moc nebude.

Lea Dejmková, 8. třída

Úvaha je náročný slohový útvar. A do zamyšlení nad náročnými tématy dle vlastního výběru se směle pustili naši deváťáci. Za všechny alespoň následující dvě ukázky:

Posmrtný život

Posmrtný život je jednou z oblastí v lidském „životě“, která ještě není probádána a o které se mnoho neví. Existuje vůbec posmrtný život?

Ve škole jsme se učili dva základní filosofické směry, a to materiální směr, podporovaný Darwinovou evoluční teorií, a idealistický, to jest náboženský. V prvním se tvrdí, že jsme se náhodně vyvinuli z nejjednodušších organismů a vrcholem tohoto vývoje je člověk jako nejdokonalejší tvor tohoto řetězce. Na druhou stranu náboženská teorie tvrdí, že Nejvyšší Bůh zde všechno stvořil a je jediným zdrojem života.

Noel Červenka, 5. třída

První teorie se mi zdá být nepravdivá. Jaký by zde život měl význam? Každé ráno vstávat do práce nebo školy s vědomím, že jednoho dne zde po nás zůstane jen pár fotek a videí? Všechny krásné vzpomínky, zážitky, všechny nabyté vědomosti se jen tak zničí?! K čemu by to potom celé bylo?

Myslím si, že posmrtný život existuje a je vyústěním lidského života. Dneska existují mnohá svědectví lidí, kteří zažili klinickou smrt. To znamená, že tělo evidentně nefunguje, mozek nevykazuje žádnou aktivitu a přesto si dotyčný člověk uvědomuje mimotělní zážitky a co všechno se s ním dělo například při operaci, co vykládali ostatní zúčastnění atd.

Není mi jasné, proč nemáme vědomý přístup do těchto posmrtných dimenzí? Taky mi vyvstává otázka, proč Stvořitel nemá přímý fyzický kontakt se svým dílem, tj. se svými „dětmi“? Zdá se to nelogické. To je, jako by se rodiče schovávali před svými dětmi. . .

I když je posmrtný život velmi zajímavé téma, neměli bychom se tím vůbec trápit, ale spíše bychom si měli užívat každého dne svého pozemského života plnými doušky.

Jiří Fabián, 9. ročník

Víra v Boha

V dnešní době hodně lidí věří v Boha. Ale kdo to vlastně je? Je vůbec skutečný, nebo je to jen výmysl lidské společnosti? Albert Einstein kdysi řekl: „Slovo Bůh pro mne není nic víc než označení výtvaru lidské slabosti. Bible je sbírka legend, které jsou sice úctyhodné, ale přesto velice primitivní. Žádná její interpretace, byť by byla sebelepší, tento fakt nemůže změnit.“

Zkusme se teď zamyslet. Nechal by Bůh umřít tolik nevinných lidí ve válkách, kdyby opravdu existoval? A není to právě víra v Boha, co rozděluje lidi do určitých náboženských celků, jež se některé mezi sebou moc nesnášejí? A tudíž náboženství jako hlavní příčina válek?

Když zapátráme trochu v historii, dostaneme se ke křížáckým válkám, kdy papež sliboval lidem odpuštění hříchů, když půjdou a budou bojovat. Ale není snad zabití člověka jeden z největších hříchů? Dle mého názoru církevními hodnostářům někdy nejde ani o vedení svých oveček, spíš jako o moc.

Na druhou stranu opravdu obdivuji lidi, kteří v to opravdu věří. Honí se za něčím, co nikdy neviděli, stejně jako mnoho generací před nimi. Tito lidé Boha označují také jako Stvořitele. Ale jestliže je tvůrcem všeho okolo nás, musel stvořit i zlo. Každopádně je velmi obdivuhodné, že se tato myšlenka udržela tak dlouho.

Chápu, že v těžkých dobách byl pro lid Bůh jakousi útěchou a nadějí, že po smrti je čeká lepší život, kde si budou všichni rovni. A proto se znovu ptám, kde byl, když to jeho pevně věřící příznivci nejvíce potřebovali? A nejsou vlastně věřící tak trochu sobci? Udělají dobrý skutek a řeknou si, že právě získali přízeň u Boha. Ale udělali dobrý skutek, aby někomu pomohli, nebo chtějí pomoci jen sami sobě?

Neříkám, že věřící lidé jsou špatní, avšak podle mě je daleko hezčí, když někdo, kdo v Boha nevěří, udělá dobrý skutek, protože víte, že to nedělá pro sebe a nedláždí si tak schody do nebe, ale víte, že to udělal pro vás. A jak to vnímáte vy?

Veronika Kozlová, 9. třída

Nicol Děcká, 4. třída

Kateřina Fryšarová, 9. třída

Kvízy pro VĚTŠÍ:

1.) Sestra černá, bratr bílý - každý vládne světu chvíli.

1. České město proslulé perníkem...

2. Čtyřstrunný nástroj...

3. Z vinné révy se vyrábí...

4. Obrázek namaloval na...

5.

6. Nejvyšší české pohoří...

7. Významná spisovatelka Božena

1.

2.

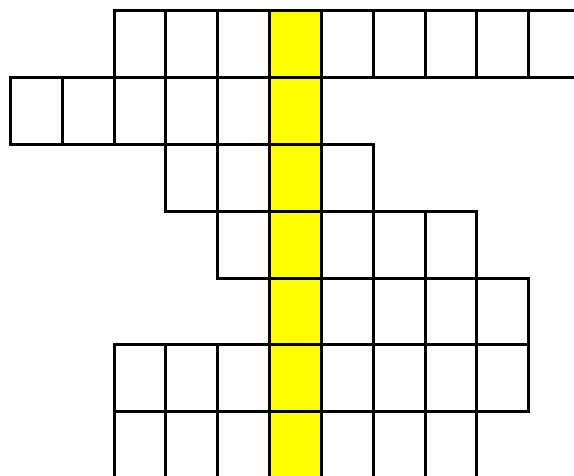
3.

4.

5.

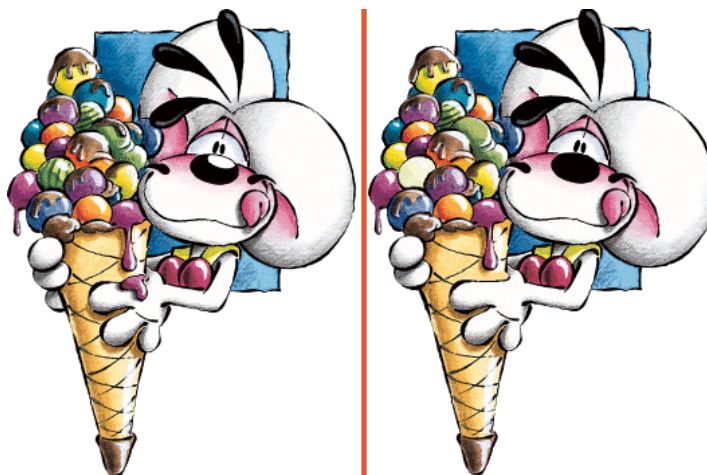
6.

7.

Tajenka: _____

2.) Najdi 5 rozdílů:

3.) Ženské jméno na A (svátek 14. 10.) _____

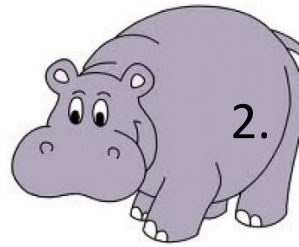
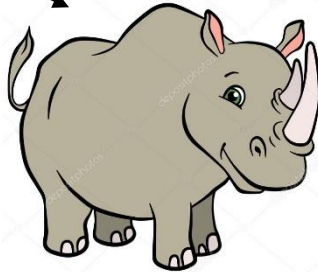
Mužské jméno na M (svátek 06. 12.) _____

Kolik žen měl Karel IV.? (vyjmenuj) _____

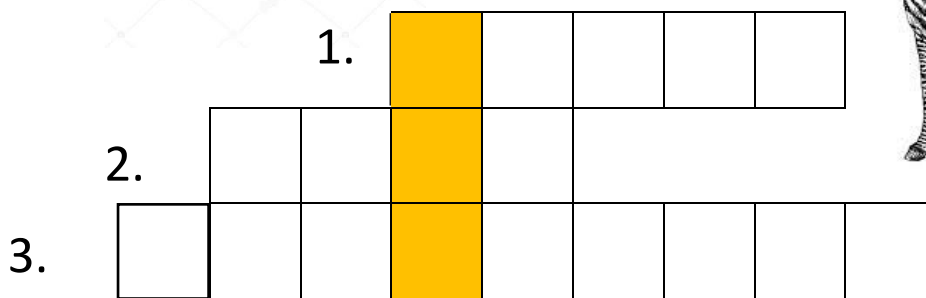
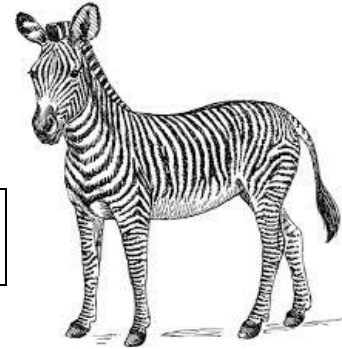
Kolik metrů čtverečních má hektar? _____

Kvízy pro MLADŠÍ:

1.) 3.

1.

Slon, žirafa, lev, tygr, šimpanz jsou zvířátka ze _____.

2.) Najdi 5 rozdílů:

3.) Co tu nepatří: banán, květák, citron, jahoda

4.) Najdi ve větě jméno: Dorazila, než kabina odstartovala.

.....

5.) Jak se říká vánočním písničkám? .....

Kvízy připravila Martina Hajná z 6. třídy